

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 226
Gener-febrer
2000

CICLE SOBRE BOSCOS DE CATALUNYA

11 febrer — Conferència «Les ave-toses», per Josep Nuet, a les 20,30 h a la sala Piquet de l'Ateneu.

13 febrer — Excursió a Cam-pelles (Ripollès), visitant els seus avets monumentals, amb sortida del Parador a les 7 h.

3 març — Conferència «Els boscos caducifolis mixtos», per Josep Maria Panareda, a les 20,30 h a la sala Piquet de l'Ateneu.

5 març — Excursió a Vilanova de Sau (Osona), visitant unes sequoies monumentals, amb sortida del Parador a les 7 h.

7 abril — Conferència «Les pine-des de terra baixa», per Josep Nuet, a les 20,30 h a la sala Piquet de l'Ateneu.

9 abril — Excursió a les Roques de Benet i Horta de Sant Joan (Terra Alta), visitant una olivera monumental, amb sortida del Parador a les 7 h.

MATINALS

6 febrer — Excursió al turó d'en Galzeran de la serra de Marina (Maresme), amb sortida de la Pl. de Verdaguer a les 8 h.

20 febrer — Sortida cultural al museu de la Ciència de Barcelona.

5 març — Excursió a la serra de l'Obac (Vallès occidental), amb sortida de la Pl. de Verdaguer a les 9 h.

19 març — Excursió a Montserrat (Bages), amb sortida de la Pl. de Verdaguer a les 8 h.

2 abril — Excursió literària sobre Guerau de Liost a Viladrau (Osona) amb sortida de la Pl. de Verdaguer a les 8 h.

16 abril — Excursió al massís del Farell (Vallès Occidental), amb sortida de la Pl. de Verdaguer a les 8 h.

ALTA MUNTANYA

19-20 febrer — Excursió al Cambradase (Cerdanya).

25-26 març — Excursió al Garmo Negro, a la vall del Tena (Pirineu aragonès).

29-30 març — Excursió al pic de Posets, a la vall de Benasc (Pirineu aragonès).

ESQUÍ DE MUNTANYA

12-13 febrer — Sortida a la pica del Canigó (Conflent).

27 febrer — Sortida al Taga (Ripollès).

18-19 març — Sortida a la tuca de Pincela (Vall d'Aran).

15-16 abril — Sortida al pic de Monestero (Pallars Sobirà).

FELIÇ BUTLLETÍ NOU!

Amb l'inici de l'any 2000 encetem un renovat Butlletí de la SEAS. El nostre Butlletí ha estat un mitjà de comunicació ininterromput de la Secció durant els darrers trenta-dos anys! Sempre ha estat una publicació modesta però digna. Modesta per l'estalvi de recursos econòmics, només la voluntat d'un grapat de socis ha fet possible el miracle de la seva permanència periòdica. Digna perquè el contingut ha estat de qualitat, amb articles inèdits que han merescut elogis tant dels lectors santjustencs com dels d'altres centres excursionistes.

Tanmateix, ha arribat l'hora del canvi. «Renovar-se o morir», diu la dita. Un canvi que esperem que millorarà substancialment el Butlletí. Nova imatge i ampliació del contingut amb més pàgines.

El nou disseny s'ha realitzat pensant en una compaginació senzilla, però que personalitzi cadascun dels diferents apartats de la revista. Disseny renovat, encara que mantenint el format de mig foli per no complicar la col·lecció que molts lectors fan des de fa molts anys. El nombre de pàgines creix de les dotze que fins ara tenia, fins a les setze actuals, increment que s'adreça a donar cabuda a una sèrie de seccions fixes. El Butlletí de la SEAS vol recollir totes aquelles

notícies d'interès per al soci; així, hi ha previst de publicar, a més d'itineraris, excursions i altres articles temàtics, els acords més importants de la Junta de la Secció o de l'Ateneu que ens afectin, les activitats realitzades, l'opinió i valoració dels diferents col·lectius que organitzen excursions, el calendari dels actes pròxims i altres notícies d'actualitat que es produeixin en el món excursionista en general.

Dur a terme aquest repte i donar contingut al Butlletí bimensualment comporta un esforç més gran, més feina a fer. Per això s'ha ampliat el consell de redacció incorporant-hi noves persones amb l'objectiu de tenir representació i participació de diferents sectors de la SEAS. Tot i això, per a assolir l'èxit, la col·laboració del major nombre de socis possible és indispensable, col·laboració proposant temes i participant en la seva redacció; escrivint, en definitiva. Podeu trobar-nos al nostre local el segon dijous de cada mes a les deu del vespre, o podeu enviar les vostres col·laboracions per correu tradicional o via Internet, o podeu telefonar-nos. Utilitzeu el mitjà que vulgueu, el que us sigui més còmode, però participeu-hi. Us esperem.

Avui teniu a les mans el primer exemplar d'aquest nou Butlletí. Esperem que us agradi i que ens continuï sent útils a tots per molt de temps. Felicitem-nos-en.

REVIURE EL PASSAT

Antoni Peiró

Els amants de la natura, sovint, caminant per la muntanya, ens adonem de coses que ens fan pensar. El pensament és tan ràpid que recupera escenes en un instant, i un se sent com transportat.

En unes comarques que encara no fa cent anys eren riques en vi-

nyes — ara tot són boscos —, t'imagines el tràfec de jornalers i animals amunt i avall treballant la terra, traçant les portadores plenes de raïm a bast, la major part, tota una activitat frenètica per a recollir la riquesa que oferia la terra. Tota aquesta riquesa es va perdre en poc temps, per culpa, diguem-ne, d'una mosqueta.

Tornes a la realitat, continues caminant i t'adones que encara hi romanen, mig amagats, uns tes-

Barraca de vinya del terme de Rellinars.

Barraca de vinya del terme de Rellinars.

timonis muts d'aquells temps d'esplendor, *les barraques*. Sens dubte, eren molt importants en aquella època, com ho demostra la quantitat que n'hi ha arreu. Allà els pagesos, lluny de la llar, podien resguardar-se del mal temps, guardar-hi les eines, el cistell amb el menjar i –per què no?– fer-hi la migdiada.

Naturalment, ara estan molt deteriorades i d'ací va sorgir la idea de recuperar-les, perquè són una bona part de la història d'un poble i valia la pena de fer-la reviure per

a coneixement de presents i futurs.

Dintre de l'Associació *Amics de Rellinars*, que es va crear per a vetllar per totes aquestes i altres coses, es va donar suport a aquesta idea: s'ha dut a terme una sèrie de reconstruccions molt interessants i s'han creat unes rutes per a poder-les visitar, en pla excursionista o de passeig, cosa que ha tingut molt bona acceptació.

Resulta curiós poder contemplar aquestes construccions i, sobretot, reviure un passat que sempre val la pena tenir en compte.

A CROSA DE SANT DALMAI I EL CLOT DE L'OMERA, DOS VOLCANS CATALANS ATÍPICS

Isaac Camps i Gamundi

Si bé els volcans de l'entorn d'Olot són prou coneguts pels excursionistes i ciutadans en general, potser a més d'un el sorprendrà de saber que a tot Catalunya hi ha prop d'una setantena de manifestacions de vulcanisme geològicament recents — quatre d'elles descobertes o «redescobertes» l'any passat — que abastarien un període que va d'uns 10,6 milions d'anys les més antigues (Miocè Superior) a Vilamacolum (Alt Empordà), a tan sols 11.000 anys a la Pomareda (Garrotxa), quan l'espècie humana ja habitava aquells paratges.

Tots aquests antics volcans es troben dispersos en un triangle que tindria els vèrtexs en les poblacions de Sant Joan les Fonts, Cadaqués i Blanes. A la resta dels Països Catalans observem sis afloraments més: un a Cofrents (Vall de Cofrents), un altre de molt reduït a Picassent (l'Horta), els magnífics illots dels Columbrets i dos petits afloraments miocens a la

serra de Tramuntana (Mallorca). Així mateix, s'especula amb la possibilitat que n'hi hagués pogut haver algun als ports de Beseit.

El vulcanisme català està relacionat amb l'obertura d'un sistema de fosses que corre paral·lel a la costa mediterrània de la península Ibèrica, des del cap de Gata fins a la regió d'Eifel (Alemanya), passant per l'Alvèrnia occitana.

Si bé la majoria de volcans miocens, o el que en resta després de mil·lennis d'erosió, no presenta més valor que el científic — que no és poc —, us en volem presentar dos de quaternaris i convidar-vos a visitar-los.

Són força atípics en el país per la seva gènesi, ben conservats, poc coneguts i amb un gran valor paisatgístic: la Crosa de Sant Dalmai i el Clot de l'Omera.

La majoria d'edificis eruptius catalans són de tipus estrombolià, amb el típic perfil cònic truncat o esbocat construït a partir de la juxtaposició de piroclastes de projecció aèria (bombes, lapil·li, escòries...) i, en molt menor mesura, per colades de lava. En canvi, la Crosa i el Clot són dos volcans formats principalment per fases eruptives hidromagmàtiques, fruit de la interacció del magma amb les aigües subterrànies, su-

Vista parcial del cràter de la Crosa de Sant Dalmai. Al fons s'aprecia la vora forestal, mentre que el seu interior és ocupat per conreus. Foto: Isaac Camps.

perficials o meteòriques. Aquesta interacció pot tenir lloc a dos nivells:

a) Parlem de fases freàtiques quan el magma ascendent escalfa l'aigua subterrània suprajacent sense entrar-hi en contacte directe. Aquesta aigua es vaporitza ràpidament i violentament, i la pressió de fluids sobre els porus de la roca és de tal magnitud que arrenca i projecta amb una violenta explosió la roca del substrat i el conducte. El resultat és un cràter ample i baix que sobreexcava el substrat, rodejat

d'una anella de roca esmicolada o bretxes d'explosió.

b) Si hi ha contacte directe entre el magma i l'aigua s'esdevé una erupció freatomagmàtica en sentit estricte. El mecanisme és similar a l'anterior, però en aquesta ocasió, quan la tapadora de roca no aguanta més la pressió i es produeix l'explosió, també es projecten materials del substrat barrejats o intercalats amb materials pròpiament magmàtics de diversa tipologia, com cendres, escòries i ignimbrites; però mai colades de lava com a tals en cap

dels dos casos. Generalment, l'aigua freàtica o meteòrica, poc o molt, sempre serà present en el medi en un moment o altre de la història del volcà i això fa que sovint s'intercalin episodis estrombolians i hidromagnètics.

La Crosa de Sant Dalmai

La Crosa de Sant Dalmai és un volcà típicament freatomagnètic i, per tant, atípic a Catalunya. D'entrada destaquen les dimensions del cràter, de 1.300 m de diàmetre i 75 de fondària, i la superfície coberta pels materials projectats, de 6 km².

Podem arribar a la Crosa des de la N-II (Girona-Barcelona) i seguir el trencall cap a Vilobí d'Onyar. Travessem el poble i, sortint a mà dreta, prenem la GI-533. Al cap d'uns 2,5 km som al poble de Sant Dalmai (terme de Bescanó), enmig de la plana i al peu d'un turó ample de perfil baix i cònic: és el volcà. Si continuem per la carretera, una mica més amunt podem deixar el cotxe a mà esquerra en un gredera abandonada. És un bon lloc per a observar els materials. Veureu que s'alternen capes constituïdes per fragments basàltics, amb capes de fragments de granits i roques metamòrfiques i capes mixtes, fruit dels diferents tipus d'erupcions hidromagnètiques que s'han succeït. A mà dreta hi ha una pista que recomanem fer a peu i que s'endinsa a la Crosa, enmig d'un atapeït bosc de sureres i alzines. Finalment

arribem al fons del cràter, ocupat per fèrtils conreus.

La seva magnitud és tal que costa adonar-nos que estem encerclats dins d'una anella, però si caminem cap al centre de la plana, veurem que estem tancats sense sortida en 360°; d'aquí el nom de Crosa, de clot, sot.

Aquest cul-de-sac recollia les aigües de pluja i s'hi formava un estany avui dessecat. El volcà, a més, amaga una altra petita sorpresa, difícil de veure des de dintre estant, i és que hi ha un petit cràter esbocat, adossat al llavi nord. Correspon a una petita fase estromboliana tardana. Aconsellem que feu una passejada, voregeu el cràter pel seu cim, intentant abastar amb la vista la magnitud del volcà. Un dels millors punts de vista pot ser el turó del Llop, la màxima altitud del con, on hi ha una ermita romànica.

El Clot de l'Omera

El Clot de l'Omera és un volcà freàtic adossat als rasos de Llorà (Rocacorba), amb un cràter lleugerament el·líptic de 380 × 240 m i uns 25 m de fondària. Se li calcula una edat de 0,12 milions d'anys.

Per a arribar-hi podem sortir de Girona per la GI-531 cap a Sant Gregori. Passat aquest poble trobarem un trencall a mà dreta que ens porta a Canet d'Adri, vila posseïdora d'un altre volcà interessant, el puig d'Adri, però que podem deixar per a un altre dia, i continuar

rectes fins a Sant Pere de Llorà. Al cap d'un parell de qui-lòmetres la carretera voreja el cràter del Clot; tan sols cal mirar cap a l'esquerra per a contemplar un clot cultivat envoltat de bosc. La mateixa carretera ens ofereix una bona secció dels materials projectats per l'erupció: es tracta d'una bretxa d'explosió constituïda per blocs d'esquist del sòcol d'unes mides d'entre 30-40 cm, però també de fins a un metre. També s'intercalen algunes capes de materials més fins, abundats en els nivells superiors. Podeu enfilar-vos pel vessant dels rasos per a obtenir una bona visió de conjunt.

La carretera deixa el sector boscos que envolta el cràter i s'obre al pla de Sant Joan, una fèrtil plana cultivada sobre una colada basàltica que ressegueix el curs de la riera de Llèmena (o més aviat al revés). No té res a veure amb el Clot, sinó amb un altre volcà proper: el puig de la Banya del Boc, de caràcter molt diferent, però no menys interessant, ni que sigui pel seu nom tan sonor.

Bibliografia

I. CAMPS, «La Crosa de Sant Dalmai», *Descobrir Catalunya* (1998), núm. 12., pàg. 22.

F. COLOMBO i J. MARTÍ, «Depósitos volcano-sedimentarios», dins *Sedimentología*, vol. I, CSIC, Madrid 1992, pàgs. 273-347.

D. FERRÉS *et al.*, «Els nous volcans del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa», *Revista de Girona* (1998), núm. 188, pàgs. 32-41.

X. GASSIOT, «La zona volcànica de Catalunya», *Ciència* (1982), núm. 13, pàgs. 10-19.

J. M. MALLARACH, *Els volcans*, Ed. Diputació de Girona/Caixa de Girona, Girona 1989 («Quaderns de la revista de Girona», 10).

VINT-I-CINC ANYS DE CICLES TEMÀTICS

Aquest any es compleixen vint-i-cinc anys de l'inici dels cicles temàtics de conferències i excursions mensuals. Per aquest motiu hem volgut saber l'opinió de tres companys, assidus participants en les conferències i sortides.

CAL CONTINUAR AMB LA «MARXETA»

Maria Lluïsa Sanz

Només tinc cinc minuts per a exposar el que han significat per a mi els divuit anys que fa que participo en les excursions en autocar de la SEAS.

En primer lloc, l'ocasió de fruit de molts indrets del nostre país que difícilment hauria pogut veure sense la bona organització, l'entusiasme i el coneixement dels companys que s'han encarregat d'oferir-nos els diferents cursos i excursions de tots aquests anys.

En segon lloc, la bona companyonia dels amics participants al llarg de tot aquest temps, sense oblidar aquells que ja ens han deixat, perquè ja han assolit el cim més alt.

I, en tercer lloc, us encoratjo a continuar amb la «marxeta» que portem, que duri molts anys amb ganes de se-

guir endavant, gaudint de les muntanyes, malgrat que ens anem fent grans.

Bé i això és tot... *ja està fet, això!*

LA MEVA VISIÓ DE LA SEAS

Roser Camps

El meu primer contacte amb la SEAS va ser fa molts anys, no sé quants, potser vint o més, una relació prosaica si voleu, ja que proveïa diversos socis de motxilles, carmanyoles i material de muntanya, a través de la botiga d'esports que en aquell moment tenia la meua família, sense pensar que en el futur jo mateixa m'animaria a retrobar-me amb la muntanya.

A dos quarts de sis del matí d'un diumenge sona el despertador. Amunt sense mandra: avui hi ha sortida. El llevar-se tan d'hora diríem que és un dels petits inconvenients que suposa sortir d'excursió, però per a mi no n'hi ha cap més. És bonic, una vegada el mes i any rere any, retrobar-te amb els companys que formen part de la gran família de la SEAS.

Jo diria que és un grup molt heterogeni de gent, en el qual, com arreu, cadascú té el seu tarannà, els seus maldecaps i les seves cabòries, però el dia de la sortida tothom les deixa a casa per compartir una cosa en comú:

caminar i anar coneixent les muntanyes, eminar i anar coneixent les muntanyes, els boscos, el ric i variat paisatge del nostre país, i aprendre a respectar-lo i estimar-lo més si pot ser; el gaudir unes hores de bona companyonia, enraonant ara amb un, ara amb un altre, de vegades compartint un bocí de xocolata, fruita seca o unes galetes.

Tant li fa si fa bon temps, el cel és net i la temperatura és bona, com si és un dia rúfol i fred: ben equipats emprendem la marxa; i, a més de caminar, omplir els pulmons d'aire pur i exercitar els músculs entumits de tota la setmana, hi ha optimisme (les endorfines es posen en marxa) i s'afavoreix la comunicació entre la gent: el darrer llibre que has llegit, l'última

pel·lícula que has vist al cinema i que val la pena de recomanar..., compartir vivències o fins i tot alguna preocupació.

Em sembla que aquestes són moltes de les coses bones que ens passen si ens apuntem a la sortida mensual de la SEAS i tot això complementat amb els diferents cicles de conferències, que cada curs tenen una temàtica diferent i sempre molt interessant: el romànic, els castells, la història de l'agricultura a Catalunya, l'ecologia, els arbres i altres.

Mig en broma mig seriosament, alguna vegada comentem amb els companys com serà la nostra sortida de la SEAS d'ací a deu o vint anys, perquè encara que alguns estan a la primera volada, molts de nosaltres

Sota els roures d'Hortmoier.

hem passat la primera joventut, i penso que fóra bonic seguir com ara, amb les excursions més curtetes, però amb les mateixes ganes d'anar a la muntanya, i fent-nos costat tots plegats en les nostres limitacions.

Vint-i-cinc anys! Tant per als que hi són des del començament com per als que ens hi vam incorporar més tard és un motiu d'alegria i de satisfacció, i ens hem de felicitar tots: per aquests companys, per aquestes vivències i per totes les hores esmerçades pels qui tenen la responsabilitat d'organitzar i vetllar perquè tot vagi bé, i recordant especialment els qui avui ja no hi són, però que van posar ganes i il·lusió perquè la SEAS esdevingués el que avui és: una secció de l'Ateneu de Sant Just on s'aplega un nombrós grup de gent que estima la muntanya.

UNA AFICIÓ, UNA SENSACIÓ, UN SENTIMENT

José Luís Moreno

Fa anys que participo en les excursions de la SEAS i encara em costa discernir si el que m'impulsa a abandonar el confort familiar una matinada de diumenge per anar amb un grup de persones a caminar per corriols dreturers és una afició, una sensació o un sentiment.

Probablement és una indefinible barreja de tot plegat. El contacte amb la muntanya produeix la sensació de

retorn als orígens. És el sentiment del retorn a la llar natural que els nostres avantpassats van abandonar per raons de progrés. No seré jo qui abdiqui del confort vital aconseguit, però davant la grandiositat de les muntanyes o bé observant la delicada perfecció de les flors, dins nostre alguna cosa ens mostra amb claredat quins són els béns permanents i quins els efímers i artificials.

La muntanya ens tracta a tots com a iguals. Ens fa sentir iguals. Per això, persones de diferent sexe, edat, formació, etc., som capaços de reunir-nos, una vegada el mes, i formar un grup compacte, unit entorn d'un sentiment comú: l'afició per la muntanya. Allí dalt, la immensitat de la natura fa evident la nostra petitesa individual, despertant en nosaltres sentiments adormits de solidaritat i sociabilitat.

Observeu els vostres companys al final d'una jornada d'excursió i descobrireu rostres cansats però feliços pel gratificant esforç realitzat. L'excursió és un parèntesi agradable i natural dins de l'entorn competitiu i estressant on ens toca viure. Compartim amb el grup l'amor a la natura, l'amistat i la solidaritat. I el dilluns... serà un altre dia. Tornarem al de sempre. Però, dins de cadascun de nosaltres alguna cosa s'ha recarregat, enfortit. Una cosa que ens fa una mica millors, menys vulnerables, i que tornarem a renovar a la propera excursió.

EL NOU REFUGI DE COMADEVACA

El darrer dia 19 de setembre de 1999 va ser inaugurat el nou refugi de Comadevaca (també anomenat Manelic) substituint el vell i tronat refugi antic que havia estat inaugurat just fa quaranta anys.

El refugi està situat a la confluència de les comes de Vaca i de Freser, a l'indret anomenat pla de les Eugues, i a una altitud de 2.020 m. La seva situació el fa ideal per a realitzar diverses travessies i ascensions a les

montanyes de Núria, tant partint des del santuari de Núria o de l'actual refugi d'Ulldeter, que precisament enguany també fa quaranta anys que va ser inaugurat. L'antic, actualment enderrocat, havia estat inaugurat l'any 1909.

El refugi és guardat i té 42 places, si bé en cas d'absència del responsable té una part lliure amb deu places. Cal destacar que té llum gràcies a les plaques solars que hi ha instal·lades, sanitaris i dutxes amb aigua calenta, servei de menjador i begudes i emissora d'emergència.

Refugi nou de Comadevaca

CORDS DE JUNTA

A partir d'aquest Butlletí farem un breu extracte dels principals acords presos en les reunions mensuals de la Junta de la SEAS.

Reunió del 3 de novembre de 1999

- Es dóna informació sobre la subvenció del proper llibre, que recollirà els primers vint-i-cinc anys de conferències i excursions sobre els diversos cicles temàtics que hem realitzat. La subvenció ha estat atorgada pel Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya i el llibre el publicarem per Sant Jordi de l'any 2000.

- Es comenta l'èxit de participació de la IV Caminada Popular celebrada el 17 d'octubre amb 382 participants (vint més que en la darrera edició).

- El tema del desenvolupament de les obres en el local de la SEAS continua sent preferent per la seva importància en la vida social de l'entitat. Marcel Campreciós és fonamental per la seva dedicació en la tasca de seguiment i control d'aquestes obres.

- La nostra entitat participa activament, a través del membre de la Junta Vicenç Llaser, en les reunions mensuals de la Vegueria del Baix Llobregat. En aquestes reunions els centres excursionistes de la comarca debaten els temes d'interès comú i tenen lloc d'una manera itinerant a cadascun d'aquests centres. Durant el mes d'octubre la SEAS va ser l'amfitriona, tot i que haguérem de fer la reunió lluny del nostre propi local per estar en obres.

Reunió del 30 de novembre de 1999

- Es revisen les bases del concurs de fotografia de la SEAS de la temporada 1999-2000, en les quals es proposen tres canvis: les mides de les fotografies, el retorn dels originals presentats que no hagin estat premiats i la disponibilitat de l'entitat per a poder presentar totes les fotos en altres actes públics. Els canvis són acceptats per la Junta.

- Veient proper el final de les obres del local, es decideix formar una comissió que faci un projecte d'ubicació d'espais i de decoració. La comissió estarà formada per Josep M. Rius, Vicenç Llaser, Joan Gironès, Joan Urpinell i Joan Gómez. La co-

missió seguirà comptant amb l'assessorament de Marcel Cam-precios. També es decideix fer la inauguració oficial el dia de l'Assemblea General, que ha estat fixada per al dia 5 de febrer del 2000.

- Es decideix presentar una proposta d'augment de quotes a l'Assemblea General, tenint en compte que fa força anys que no s'han augmentat.

- David Buenacasa, representant els companys de l'Elefant Blanc, demana la col·laboració de tots per a participar en el programa setmanal de la SEAS a Ràdio Desvern (cada dimarts de 19,30 a 20 h).

- Es comenta la possibilitat d'aconseguir subvencions de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), a través de la Vegueria del Baix Llobregat, tenint en compte la diversitat d'activitats que fem de caire cultural, com seria el cas del Concurs de Fotografia o dels cicles temàtics de conferències i excursions. Es decideix informar directament la FEEC a través de la Vegueria.

Fons bibliogràfic

- Josep Nuet i Badia, el mes de juny del 1999, va publicar la guia *Núria - Puigmal - Cambradase*, editada per les Publicacions de l'Abadia

de Montserrat, dins la col·lecció *Cavall Bernat*. Es tracta d'un nou recull d'itineraris que amplia anteriors edicions que ell mateix havia publicat sobre les muntanyes de Núria.

L'amic Nuet ha fet donació d'un exemplar per al nostre fons bibliogràfic, cosa que posem en coneixement de tots vosaltres per quan desitgeu consultar-lo.

**«L'ONA
EXCURSIONISTA»,
EL PROGRAMA
DE LA SEAS
A RÀDIO DESVERN,
FM 98.1,
CADA DIMARTS DE
19,30 A 20 h.**

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXIII, núm. 226

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Jordi Gironès, Antoni Anguera, Ferran de la Fuente, David Buenacasa i Pau Mora (taula de redacció), Elisabeth Bart (tramesa), Eulàlia Nuet (correcció de textos) i Josep Nuet (disseny i autoedició).

Índex

Portada: Les cobertes d'un butlletí de 1934, el primer de la primera època, i un de 1966, el primer de la segona època.

Calendari	2
Editorial: Feliç butlletí nou!	3
<i>Reviure el passat</i> per Antoni Peiró	4
<i>La Crosa de Sant Dalmai i el Clot de l'Omera</i> per Isaac Camps	6
Activitats: Vint-i-cinc anys de cicles temàtics	10
Món excursionista: El nou refugi de Comadevaca	13
Informació de la SEAS: Acords de Junta i fons bibliogràfic	14

Amb la col·laboració de:

Ateneu Santjustenc
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES